

Sygn. akt. **II K 509/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Jerzy Augustyn

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: sekr. sąd. Robert Wałęga

w obecności Prokuratora Mateusza Mruk

po rozpoznaniu dnia 23-09-2016 r., 05-12-2016 r., 25-01-2017 r., 10-05-2017 r.

sprawy karnej J. T. s. A. i J. z domu B., ur. (...) w J., PESEL (...), zam. (...)-(...) G. ul. (...),

oskarżonemu o to, że:

w dniu 28 listopada 2014 roku w G. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził bank (...) S.A. Oddział w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1959,82 złotych, w ten sposób, że w celu uzyskania kredytu w wyżej wymienionej wysokości na zakup tabletu marki S. (...) wraz z gwarancją ubezpieczeniową nr PG60 w sklepie (...) Sp. z o. o. w G. na podstawie umowy o kredyt nr (...) wprowadził przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. w błąd, co do faktu zatrudnienia w Firmie Budowlanej (...) własności D. W. (1) i osiągniętych dochodów mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu i złożył na tę okoliczność fałszywe treści oświadczenie nie mając zamiaru i możliwości spłaty ciężącego na nim zobowiązania.

tj. o przest. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

uznaje osk. J. T. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na mocy art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk i przy zastosowaniu art. 4§1 kk

skazuje

I. osk. J. T. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. na mocy art. 69§1 i §2 kk i art. 70§1 pkt. 1 kk zawiesza warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 4 (czterech),-

III. na mocy art. 72§2 kk zobowiązuje osk. J. T. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Bank (...) S.A. kwoty 1959,82 (jeden tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć 82/100) złotych w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku,-

IV. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia osk. J. T. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,-

V. zasądza od Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w (...) na rzecz adw. S. D. kwotę 672 zł plus 23% VAT w kwocie 154,56 zł to jest łącznie kwotę 826,56 (osiemset dwadzieścia sześć 56/100) złotych tytułem udziału w sprawie obrońcy z urzędu.

sygn. akt II K 509/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 maja 2017 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił i uznał za udowodniony następujący stan faktyczny.

W dniu 28 listopada 2014 r. oskarżony J. T. w sklepie (...) Sp. z o.o. w G. zawarł umowę kredytu nr (...) z (...) Bank (...) S.A. na zakup tabletu marki S. (...) wraz z gwarancją ubezpieczeniową nr PG60 na kwotę 1959,82 zł. Zawierając kredyt złożył fałszywej treści oświadczenie, że osiąga dochody od 27-05-2014 r. z tytułu umowy o pracę na czas nieokreślony w Firmie Budowlanej (...) ul. (...) w G. na stanowisku pracownika budowlanego w kwocie 2500 zł brutto. Zawierając umowę oskarżony posługiwał się swoim dowodem osobistym (...) oraz podał adres zamieszkania G., ul. (...). W oświadczeniu podał numer telefonu komórkowego (...), który nie należy i nigdy nie należał do D. W. (1). Umowę podpisał oskarżony osobiście, została również podpisana przez pracownika sklepu (...) a później za później na umowie za (...) Bank (...) S.A. B. B. (1).

Oskarżony J. T. nigdy nie był zatrudniony i nie pracował w Firmie Budowlanej (...).

Bank udzielił kredytu oskarżonemu w kwocie 1959,82 zł, płatnego w 15 ratach miesięcznych po 130,65 zł. Oskarżony nie dokonał płatności żadnej raty.

Oświadczenie o zatrudnieniu w Firmie (...) jakie złożył oskarżony miało istotny wpływ na udzielenie tego kredytu na zakup tabletu.

W czasie czynności windykacyjnych ustalono, że oskarżony nie zamieszkuje pod tym adresem, że prawdopodobnie jest bezdomny, że utrzymuje się z prac dorywczych oraz zbieractwa.

(dowód: zeznania świadków R. W. k. 134/2-135, k. 4-5 Zbiór C, R. K. k. 194/2-195, k. 1 Zbiór C, częściowo zeznania świadka D. W. k. 155/2-156/2, k. 8-9 Zbiór C, częściowo wyjaśnienia osk. J. T. k. 134/2-135, umowa kredytu k. 2, informacja ZUS k. 3)

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony J. T. był badany przez biegłych lekarzy psychiatrów lek. med. A. W. i lek. med. O. G., którzy w opinii z 08-10-2015 r. stwierdzili, że w okresie popełnienia zarzucanego mu czynu nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i rozsądnego pokierowania swoim postępowaniem, przez co nie mają zastosowania przepisy art. 31§1 i §2 kk.

We wcześniej opinii z 11-04-2013 r. wydanej w innej sprawie biegli psychiatrzy również nie znaleźli podstaw do kwestionowania oskarżonego.

(dowód: opinia biegłych psychiatrów z 08-10-2015 r. k. 31-34, opinia z 11-04-2013 r. k. 22)

Z uwagi na to, że oskarżony J. T. składając wyjaśnienia na rozprawie stwierdził, że podpisy na okazanej mu umowie znajdującej się na k. 2, nie są jego podpisami sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu grafologii inż. R. B. (1) na okoliczność ustalenia, czy podpisy na umowie z 28-11-2014 r. znajdującej się na k. 2 są podpisami oskarżonego J. T.. W opinii z 03-03-2017 r. biegły inż. R. B. (1) stwierdził, że podpis literowy (...) na umowie kredytu z 28-11-2014 r. oraz „podpisy” literowe (...) na każdej z czterech stron umowy jest autentyczny – nakreślony przez J. T., którego wzory pisma i podpisów przedstawiono do badań. Zapisy literowe (...) i (...) na stronach 1 do 4 zostały nakreślone

najprawdopodobniej także przez J. T., jednoznacznego wniosku w tej kwestii nie podjął z uwagi na obniżoną wartość identyfikacyjną przedmiotowych zapisów.

(dowód: opinia biegłego inż. R. B. k. 168-175)

Z uwagi na to, że oskarżony J. T. wyjaśniając na rozprawie stwierdził, że zaginął mu dowód osobisty, który został odnaleziony w mieszkaniu A. B. przy ul. (...) w G., że znajduje się ten dowód w KPP G., sąd zwrócił się o tę informację do KPP G..

Z informacji KPP w G. wynika, że w prowadzonym postępowaniu (...)przeciwko A. B. funkcjonariusze KPP w G. w trakcie czynności przeszukania w dniu 10-11-2014 r. w miejscu zamieszkania A. B. przy ul. (...) zabezpieczyli dowód osobisty nr (...) wydany na nazwisko J. T., który został następnie 16-03-2015 r. przesłany do Urzędu Miejskiego w G. jako wystawcy dokumentu. Z informacji tej wynika jednocześnie, że przesłuchiwany J. T. w charakterze świadka w dniu 31-03-2015 r. posługiwał się dowodem osobistym nr (...).

(dowód: informacja KPP w G. k. 152)

Oskarżony J. T. był już poprzednio karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

(dowód: dane o karalności k. 186-187)

Oskarżony J. T. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu, odmówił wyjaśnień, wyraził chęć skorzystania z instytucji z art. 335§1 kpk i wniósł o wymierzenie mu kary w zawieszeniu.

Na rozprawie nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie wziął tego tabletu, że jego dowód znajduje się w KPP w G. bo mu zaginął i był wzywany na policję, gdzie go pytali czy osoba u której znaleziono dowód nie brała kredytów na ten dowód osobisty. Wyjaśnił, że nie zawierał żadnej umowy o której mowa w zarzucie, na zakup tabletu, że nie kupował tabletu, że nie był w sklepie (...) w G. i nie zawierał żadnej umowy, że ktoś mógł się posłużyć jego dowodem, że jak był przesłuchiwany w Prokuraturze w T. to nie mówili mu o tablecie tylko o telefonie komórkowym, że był przesłuchiwany w sprawie telefonu komórkowego. Następnie po okazaniu mu postanowienia o przedstawieniu zarzutów znajdującego się na k. 10 oraz protokołu przesłuchania k. 26-28, wyjaśnił, że to są jego podpisy i inicjały zarówno na postanowieniu o przedstawieniu zarzutów jak i w protokole przesłuchania. Stwierdził, że może sobie zapomnieć, że nie przypomina sobie aby był przesłuchany na temat tabletu. Wyjaśnił dalej, że nie zna D. W. (1), że u A. B. w mieszkaniu przy ul. (...) w G. znaleziono jego dowód, że gdyby mu okazano umowę to mógłby stwierdzić czy to jego podpis czy nie. Po okazaniu mu umowy znajdującej się na k. 2 wyjaśnił, że żadne z okazanych mu podpisów jako kredytobiorcy nie są jego podpisami. Po odczytaniu mu protokołu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego k. 26-28, oświadczył, że nie podtrzymuje tego z odczytanego protokołu, że przyznaje się i tego że chce skorzystać z art. 335 kpk i o wymierzenie mu kary w zawieszeniu, że w T. nie był przesłuchiwany w sprawie tabletu tylko w sprawie telefonu.

Wyjaśnienia oskarżonego J. T. jedynie częściowo zasługują na wiarę a to w tej części w której wyjaśnił, że jego dowód osobisty został znaleziony w mieszkaniu przy ul. (...) w G. gdzie mieszkał A. B., okoliczność ta została potwierdzona informacją KPP w G. k. 152.

W pozostałym istotnym dla sprawy zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę, w szczególności w tej części gdzie wyjaśnił, że nie zawierał umowy na zakup tabletu o której mowa w zarzucie i że nie kupował tego tabletu, że podpisy na tej umowie nie są jego podpisami, że w T. nie był przesłuchiwany w sprawie tabletu tylko w sprawie telefonu. Tej treści wyjaśnienia są naiwne, nieprzekonujące, sprzeczne z ustalonym wyżej stanem faktycznym, nie logiczne. Sam oskarżony po okazaniu mu postanowienia o przedstawieniu zarzutów oraz protokołu przesłuchania go w charakterze podejrzanego przyznał, że to są jego podpisy i inicjały, że może sobie zapomnieć, że nie przypomina sobie aby był przesłuchiwany w sprawie tabletu. Z opinii biegłego z zakresu grafologii wynika, że podpis na umowie (...) jest autentyczny, nakreślony przez J. T..

Sąd dał wiarę jako obiektywnym zeznaniom świadka R. K. (2), który był wówczas przedstawicielem (...) Bank (...) S.A.

Zasługują również na wiarę zeznania świadka R. W. (2) jako obiektywne, świadek ten w swoich zeznaniach opisał w jaki sposób w sklepie w którym pracuje dochodzi do zawierania umów kredytu na zakup towarów, potwierdził, że on tą umowę zawierał. Wiarygodnie zeznał, że dane klienta potwierdził z okazanego mu przez niego dokumentu tożsamości, wykluczył aby umowę zawierała inna osoba niż ta, która przedłożyła dokument tożsamości o nr (...).

Zeznania świadka D. W. (1) częściowo zasługują na wiarę, w szczególności w tej części istotnej dla sprawy gdzie wyjaśnił, że nie zatrudniał J. T. w Firmie Budowlanej (...), bo nie prowadził takiej działalności pod nazwą Firma Budowlana (...), że był przesłuchiwany na policji w sprawie A. B. kilka razy, że w tamtej sprawie okazywano mu zaświadczenia z pieczętą Firmy (...), że mogło być tak, że w tej sprawie pokazali mu tylko oświadczenie. Tej treści zeznania, że w tej sprawie dotyczącej J. T. gdy był przesłuchiwany na policji to mogło być tak, że okazali mu oświadczenie a nie zaświadczenie są wiarygodne bo z protokołu przesłuchania D. W. (1) w KPP G. z 27-07-2015 r. wynika, że okazano mu oświadczenie a nie zaświadczenie. Wiarygodnie również świadek zeznał odnośnie nr telefonu widniejącego w umowie kredytu, że nie należy i nigdy nie należał do niego, wiarygodnie również zeznał, że nikt się z nim nie kontaktował z banku celem potwierdzenia zatrudnienia J. T.. Wobec treści zeznań D. W. (1) złożonych na rozprawie, że nie prowadził żadnej działalności gospodarczej i że był przesłuchiwany na policji kilka razy w sprawie B., że przed przesłuchaniem kontaktował się z nim B. i mówił mu jak ma zeznawać, nie zasługują na wiarę zeznania D. W. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym w KPP G., w tej części gdzie zeznał, że miał zarejestrowaną działalność gospodarczą Firmę Budowlaną (...) w ramach której wykonywał prace remontowe.

Sąd podzielił opinię biegłych psychiatrów lek. med. A. W. i O. G. orz opinię z zakresu grafologii inż. R. B. (1) jako obiektywne i fachowe.

Zdaniem sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżony J. T. dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk bo w dniu 28-11-2014 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank (...) S.A. Oddział w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1959,82 zł w ten sposób, że w celu uzyskania kredytu na zakup tabletu marki S. wraz z gwarancją ubezpieczeniową w sklepie (...) Sp. z o.o. w G. zawierając umowę o kredyt wprowadził przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. w błąd co do faktu zatrudnienia w Firmie Budowlanej (...) i osiąganych dochodów, złożył na tę okoliczność fałszywej treści oświadczenie mające istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, nie mając zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego na zakup tabletu kredytu.

Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu sąd na mocy art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk i przy zastosowaniu art. 4§1 kk gdyż przepisy obowiązujące poprzednio są względniejsze dla oskarżonego bo obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary w stosunku do osoby uprzednio skazanej na karę pozbawienia wolności, sąd skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 4 letni okres próby.

Na mocy art. 72§2 kk zobowiązał oskarżonego J. T. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Bank (...) S.A. kwoty 1959,82 zł w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku.

Zdaniem sądu wymierzona kara jest proporcjonalna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowić będzie dla oskarżonego stosowne ostrzeżenie i sprawi, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

Wymierzając te karę miał sąd na uwadze jako okoliczność łagodzącą przyznanie się oskarżonego do winy w postępowaniu przygotowawczym oraz wyrażoną wolę dobrowolnego poddania się karze, jako okoliczność obciążającą miał sąd na uwadze dotychczasową karalność oskarżonego.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego sąd na podstawie przepisu powołanego w wyroku zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.